

Била 9 годишна, когато насилствено им сменили имената. Така и до днес името ѝ по паспорт е Снежана Иванова. Този акт особено засегнал детската душа. Започнала да си задава въпроси за света, за обществото, за рога и достойнството на човека. Изграденото самосъзнание е причината да се подписва в творчеството си със своето истинско циганско име.

Традициите в техните среди да се женят млади засегнали и Сали. В гимназията се омъжва, ражда двама сина, битът я впримчва, започват да ѝ липсват книгите, разликата в културните нива и разбиранията за живота в семейството я съкрушават. Избира съзнателно пътя на свободна и независима жена, завършва вечерна гимназия и се дипломира.

Сали живее сама със синовете си. Работила е какво ли не, а сега притежава търговска фирма. Битката за оцеляване смята за второстепенно нещо, а за главно – ценностната система на индивида и на общността.

Любовта е катализирала нейната поезия. Стремeжът ѝ да се идентифицира, да заслужи любимия е поддържал огъня на душата ѝ. Навярно много терзания и самотни мигове са намерили израз в стиховете ѝ. Възвишеността на чувствата ѝ винаги е прекършена през трагичното, метафизичното, трансцедентното. Това вечно бродене "отсам" и "оттатък" често извиква сюрреалистични видения. Сали не вярва в радостта на мига. Вярва в кармата. Причината се крие може би в тайнството на ромската душевност, където магията, гадаенето, проникването в неведомото е в кръвта им. Тя усеща стиха оригинално, има вкус, твори интелигентно и интуитивно. Мистерията "талант" едва ли някой би могъл да обясни.

Доказателство е самата поезия на Сали.

ВАСЯ РАЕВА